

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Hubay Gábor (címe) ügyvéd által képviselt I.rendű felperes neve (I.rendű felperes címe) I. rendű és II.rendű felperes neve (II. rendű felperes címe) II. rendű felpereseknek a dr. Huszák Balázs jogtanácsos által képviselt alperes neve (alperes címe) alperes ellen személyhez fűződő jog megsértése miatt indult perében a Fővárosi Törvényszék 2015. január 6. napján kelt 33.P.23.611/2014/5. számú ítélete ellen az I-II. rendű felperesek részéről 6. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét azzal a pontosítással hagyja helyben, hogy a kereseti illeték megfizetésére az I. és II. rendű felperes egyetemlegesen köteles.

Kötelezi az I. és II. rendű felperest, hogy egyetemlegesen fizessenek meg az alperesnek tizenöt napon belül 15.000 (Tizenötezer) forint fellebbezési költséget, valamint a Magyar Államnak külön felhívásra 48.000 (Negyvennyolcezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

Keresetükben a felperesek annak megállapítását kérték, hogy az alperes a ... című napilap ...-i számában az „...” címmel, „...” alcímmel megjelent cikkben írtakkal jóhírnevüket megsértette. Kérték az alperes eltiltását a további jogsértéstől, valamint kötelezését elégtételadásra.

Az alperes a kereset elutasítását kérte.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította. Kötelezte az I-II. rendű felpereseket, hogy fizessenek meg az alperesnek egyetemlegesen 15 napon belül 30.000 forint perköltséget. Felhívta a felperest, hogy a NAV Közép-magyarországi Regionális Adó Főigazgatósága külön felhívására fizessen meg az államnak 36.000 forint illetéket.

Határozatának indokolásában idézte az Alaptörvény IX. cikkének (1), (2), (3) bekezdésében; az Smtv. 4. § (1), (2), (3) bekezdésében, 10. §-ában; a régi Ptk. 75. § (1) bekezdésében, 76. §-ában, 78. § (1)-(2) bekezdésében; a Római Egyezmény 10. cikkének 1-2. pontjába foglalt szabályokat, valamint a PK 12. és 14. számú állásfoglalás rendelkezéseit.

Kiemelte, hogy a Ptk. 85. §-ának szabályozása és a PK 13. számú állásfoglalás értelmében a személyiségi jogi igények csak és kizárólag személyesen érvényesíthetők. Utalt a Fővárosi

Ítéltábla 2.Pf.20.134/2013/3. szám alatt meghozott ítéletére, hangsúlyozva azt, hogy a perbeli cikket teljes terjedelmében, tartalmát összefüggéseiben vizsgálva az állapítható meg, hogy a tárgyi írásban közölt információk és az újságcikk lényegi mondanivalója nem elsődlegesen a felperesek személyére vonatkozott, ezért a felperesek által korábban érvényesített sajtóhelyreigazítás iránti igény nem volt megalapozott. Olyan sérelmezett szövegrészekre, melyek egyértelműen harmadik személyre vonatkoztak, a felperesek alappal nem hivatkozhatnak.

A konkrétan sérelmezett közlések tekintetében a következő megállapításokat tette:

1. A „Noha a ... referenciái közé sorolja a ... felszámolását is, az ügy némely ága talán épp nem a büszkeségtáblára való. Az egykor neves kórház-üzemeltető felszámolása kapcsán a bíróság a ... felszámolóbiztosát, ...ot ugyanis tavaly kenőpénz elfogadása tárgyában bűnösnek találta, és több, mint egy év letöltendő szabadságvesztésre ítélte.” kijelentés vonatkozásában arra az álláspontra helyezkedett, hogy az átlagolvasó szempontjából a cikk teljes tartalmát tekintve nem minősül lényeges információnak az, hogy melyik cég felszámolásával összefüggésben mondta ki a bíróság a felszámoló bűnösségét. A lényegi információ abban rejlik, hogy a bűncselekmény elkövetésének megállapítására jogerősen egy cég felszámolásával kapcsolatosan került sor, ennek ellenére a felszámoló a büntetőeljárás alatt is felszámolóbiztosként tevékenykedett.

2. A másodikként kifogásolt közlést, mely szerint: „E cég tulajdonosa ... - kétségtelenül igen szétágazó -, feljelentéseiben részint azt hánytorgatja fel, hogy vagyona kiárását tudta nélkül egy büntetőeljárás alatt álló ember intézte. Azt is kifogásolja, hogy a jogerős ítéletet követően a ... helyét átvevő új biztos szerinte töredék áron árverezte el a telkét.” értékítéletet tartalmazó véleménynek minősítette. A szövegrészlet ... idézett véleményét tartalmazta, a szövegkörnyezetből egyértelműen kiderül, hogy ... fogalmazta meg azt a következtetését, miszerint töredék áron került elárverezésre a telek. Ezen vélemény megfogalmazása és nyilvánosságra hozatala a sajtó által jogszerűen megtehető, az nem haladja meg a véleménynyilvánítási szabadság korlátait, indokolatlanul sértőnek, bántónak nem tekinthető. Az ár-érték arányra vonatkozó álláspont és az ezzel kapcsolatos véleménykülönbség nem képezheti jóhírnévsértés alapját még abban az esetben sem, ha az esetleges tévedésen alapul.

3. Azon közlés tekintetében, mely szerint: „Vezető tulajdonosa I.rendű felperes neve, a -szakmán belül etikai ügyeket is elbíráló - ...ének elnöke.” kifejtette, hogy a felperesek maguk sem vitatták, hogy az I. rendű felperes a megjelölt egyesület elnöke, azaz a cikk valótlan tényállítást e körben nem tartalmazott. Az sem volt vita tárgya, hogy az egyesület a szakmán belüli etikai ügyeket is elbírálja. A cikknek nem volt olyan közlése, melyet az idézett részletnek tulajdonítottak a felperesek. A való tények feltüntetése hamis látszatot nem keltett.

4. „Az árverések kapcsán ugyanakkor számos visszaélési lehetőség ismert” közlés tekintetében sem az I., sem a II. rendű felperes személyes érintettségét nem látta megállapíthatónak. A felperesekre vonatkozóan a közlemény információt nem tartalmaz, egy általános jellegű megállapítást fogalmazott meg az újságíró.

A továbbiakban rámutatott az elsőfokú bíróság arra, hogy a pertársként keresetet előterjesztő I-II. rendű felperesek nem jelölték meg azt, hogy a sérelmezett írás mely részlete sérti az I. rendű és mely része a II. rendű felperes jóhírnevét. A Ptk. 85. § (1) bekezdéséből és a PK 13. számú állásfoglalásból is következik, hogy az egyik felperesre sérelmes tényállítás adott esetben nem feltétlenül sértő a pertársra is. Töretlen továbbá a bírói gyakorlat abban, hogy sem a cég képviselője a cég nevében, sem pedig a cég a képviselője nevében jóhírnév megsértésének megállapítására

vonatkozó igényt nem érvényesíthet.

A perköltségviselés tárgyában a Pp. 78. § (1) bekezdése szerint határozott.

Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben az I. és II. rendű felperesek terjesztettek elő fellebbezést, amelyben az első fokú ítélet megváltoztatását és a keresetüknek helyt adó döntés meghozatalát kérték.

Megítélésük szerint nem lényegtelen az a kérdés, hogy mely cég felszámolását érintően ítélték el ...ot. A ... felszámolása során a bíróság semmilyen visszasságot nem észlelt, a felszámoló tevékenységét jóváhagyta. ... elítélésére az ... felszámolásához kapcsolódóan került sor, ami hírértékkel nem bírt, ellentétben a ... felszámolásával. Éppen ezért sérti a II. rendű felperes jóhírnevét, ha egy közérdeklődésre számot tartó, sikeres felszámolás kapcsán az alperes a sérelmezett közlemény közzétételével azt a valótlan tényt állítja, hogy azzal kapcsolatban visszaélés történt.

... tényként állította azt, hogy töredék áron értékesítette a II. rendű felperes az adós ingatlanát, amely valótlan tényállítást objektív adatokkal cáfoltak.

Az I. rendű felperes jóhírnevét sérti az, ha személyét, mint a ... elnökét olyan szövegkörnyezetben említik, amelyben az alperes által visszásnak ítélt ügyekről van szó, holott az I. rendű felperesnek ezen ügyekhez semmi köze nincs.

Szintén a szövegkörnyezetből következik a jóhírnév csorbulása a II. rendű felperes vonatkozásában, hiszen a „kortünetek” alcím alatt tett alperesi megállapítás azt tartalmazza, hogy a felszámolások során számos visszaélési lehetőség ismert, ez az általános kijelentés egyértelműen a II. rendű felperes tevékenységéhez kötődik, az átlagolvasóban azt a hamis látszatot kelti, hogy az nem jogszerű.

Az alperes fellebbezési ellenkérelme az első fokú határozat helybenhagyására irányult.

Az I-II. rendű felperes fellebbezését a Fővárosi Ítéletábrla nem találta alaposnak.

A per tárgyává tett írás és az abban megjelölt négy kitétel vizsgálata alapján a másodfokú bíróság arra az álláspontra helyezkedett, hogy az első fokon eljáró bíróság helyesen mérlegelte és helytállóan értelmezte mind a sérelmezett újságcikk lényegi mondanivalóját, mind a kifogásolt szövegrészeket.

Kétségtelen, hogy a sajtó-helyreigazítási eljárás speciális szabályaihoz képest a személyiségvédelmi perekben lehetőség nyílik részletesebb bizonyítási eljárás lefolytatására, a sérelmezett közlések további szempontok alapján történő vizsgálatára is, azonban a perbeli esetben nem merült fel olyan peradat és egyéb körülmény, ami alapján a korábbi sajtó-helyreigazítás iránti jogvitában kifejtettekhez képest eltérő álláspontot lehetett volna kialakítani.

A Fővárosi Ítéletábrla lényegében egyetértett az első fokon eljáró bíróságnak a sérelmezett közlések konkrét vizsgálata eredményeként kifejtett álláspontjával.

Az elsőként sérelmezett közlés vonatkozásában a felperes megítélése szempontjából lényegtelen az, hogy a ... vagy az ... felszámolásához kapcsolódóan került-e sor a felperesi társaság felszámolóbiztosára, ... büntetőjogi felelősségének megállapítására. Kétségtelen tény, hogy nevezett

személyt a ... Ítéltábla jogerősen bűnösnek találta és több mint egy év letöltendő szabadságvesztésre ítélte, mint ahogy az is, hogy ... a II. rendű felperes alkalmazásában állt.

Osztotta az elsőfokú bíróság azon megállapítását is, mely szerint a másodikként sérelmezett közlés véleménynyilvánítást tartalmaz. Az érintett cég tulajdonosa, ... alappal fejthette ki azt a véleményét, miszerint töredékáron került sor ingatlan árverésére, tekintettel arra, hogy annak értékesítésére a nyilvános pályázati felhívásban megjelölt első összeghez képest csaknem harmad áron került sor.

Valótlan tényállítást nem tartalmazott a sajtócikk annak közlésével, hogy az I. rendű felperes a ...ének az elnöke. Az írás azt nem állította, hogy konkrétan maga az I. rendű felperes járna el az egyesület elnökeként az etikai ügyekben, a cikknek nincs olyan olvasata, amelyet az idézett részletnek tulajdonítottak a felperesek.

A negyedikként sérelmezett közléssel kapcsolatosan ugyancsak helytállóan állapította meg az elsőfokú bíróság azt, hogy a felperesekre vonatkozó közlést az érintett szövegrész nem tartalmaz. Általánosságban került megfogalmazásra az, hogy az árverések kapcsán számos visszaélési lehetőség ismert. A közlés szövegkörnyezetében sem kelti azt a hamis látszatot, hogy a ... ingatlanainak értékesítése során történt volna visszaélés.

A felperesek fellebbezési érvelése alapján utal arra a Fővárosi Ítéltábla, hogy az elsőfokú bíróság helyesen járt el akkor, amikor nem csupán a teljes kereset tárgyává tett cikket és annak tartalmát értelmezte, hanem konkrét vizsgálat alá vette az egyes kifogásolt közléseket is.

Az első fokon eljáró bíróság a jogvitában alkalmazandó jogszabályi rendelkezéseket teljes körűen és helytállóan ismertette, így azokra a Fővárosi Ítéltábla csupán visszautal. Az első fokú ítélet helybenhagyására a Pp. 253. § (2) bekezdése, 254. § (3) bekezdése szerint lényegében annak indokai alapján került sor.

Az elsőfokú bíróság ítéletének pontosítása abban a körben vált szükségessé, hogy a kereseti illeték megfizetésére az I-II. rendű felperesek egyetemlegesen kötelesek, tekintettel arra, hogy az elsőfokú bíróság erről határozatának rendelkező részében nem rendelkezett egyértelműen.

A felperesek fellebbezése eredményre nem vezetett, ezért a Pp. 239. §-án keresztül érvényesülő Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelesek viselni az alperes fellebbezési költségét, valamint kötelesek megfizetni a tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán előlegezett fellebbezési illetéket. A jogtanácsosi munkadíjból álló perköltség összegének meghatározására a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3) bekezdése, (5) bekezdése alapján került sor, míg az illeték viselésére vonatkozó rendelkezés a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdésén alapul.

, 2015. október 27.

Kizmanné dr. Oszkó Marianne s.k.
a tanács elnöke

Dr. Hercsik Zita s.k.
előadó bíró

Dr. Kisbán Tamás s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő